

РЕШЕНИЕ

№ 5554

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 04.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11606** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.50, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на адв. Е. М., като пълномощник на S. R. S.A. ([фирма], Р.), срещу РЕШЕНИЕ №276 от 19.09.2011г. на председателя на ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО, с което на основание чл.45, ал.1 и ал.4 ЗМГО е потвърдено решение за отказ за предоставяне на закрила на марка с международна регистрация №1026811 „S.” на територията на РБългария за стоките от клас 29 на Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки (МКСУ) – „консервирани, замразени, изсушени и сварени плодове и зеленчуци, желета, конфитюри, компот”.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорвания административен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО. Твърди, че между процесната комбинирана марка с международна регистрация „S.” и по-ранната марка на Общността с №5034038 „S.” – словна, не е налице сходство, което да създава вероятност от объркване на потребителите. Поддържа, че при постановяване на административния акт ответникът не е отчел визуалното различие между сравняваните марки. Счита, че графичната концепция в процесната марка и липсата на такава в противопоставената марка прави двата знака различни до степен изключваща възможността за свързване с по-ранната марка. Прави искане за отмяна на Решение №276/19.09.2011г. на председателя на ПВ. Не претендира за разноски.

Ответникът – председател на ПАТЕНТНОТО ВЕДОМСТВО (ПВ), оспорва жалбата. В писмено становище вх. №9966/24.04.2012г. и чрез процесуалните си представители, излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е притежател на процесната марка №1026811 „S.” – комбинирана, регистрирана на 29.10.2009г. по реда на Мадридската спогодба за стоки от клас 29 МКСУ – „месо, риба, птици и дивеч; месни екстракти; консервирани, сушени, варени и печени плодове и зеленчуци; желета, конфитюри, компоти; яйца, мляко и млечни произведения; хранителни масла и мазнини”. Знакът е композиция от словни и графични елементи и представлява червена елипса, подчертана в долната си част с черен контур (сянка), в която централно е разположен словният елемент „S.”, изписан на латиница с ръкописен бял шрифт.

П. по-ранна марка на Общността №5034038 „S.” – словна е регистрирана за стоки от клас 29 МКСУ – „консервирани, сушени и варени плодове и зеленчуци” (fruits et legumes en conserve, sèches et cuits), както и за стоки от класове 30 и 31 МКСУ, с притежател E. Trapp S. Meerrettich-Fabricate G.&Co, Германия, действаща на територията на Рългария от 01.01.2007г., със срок на закрила до 05.04.2016г.

В хода на експертизата по същество (чл.37 ЗМГО) е установено, че процесната марка с международна регистрация е сходна с по-ранна марка на Общността С.[ЕИК] и поради високата степен на сходство на стоките от клас 29 МКСУ съществува вероятност от объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка. Предвид на това е изразено становище да се предостави закрила на международна регистрация на марка №1026811 от 29.11.2009г. с ОТКАЗ за стоките от клас 29 МКСУ – „fruits et legumes conservés, sèches et cuits; gelees, confitures, compotes”, на основание чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО.

Срещу постановления предварителен отказ за регистрация на марка жалбоподателят е представил писмено възражение вх. №70-00-6040/ 25.05.2011г., в което е направил изрично изявление, че на основание чл.37, ал.4 ЗМГО, ограничава списъка на заявените стоки от клас 29 МКСУ до изрично и изчерпателно посочените. На това основание изразява становище, че между международна марка №1026811 и марка на Общността №005034038 не съществува сходство, което може да доведе до объркване на потребителите.

С Решение от 31.05.2011г. е постановен ЧАСТИЧЕН ОТКАЗ за предоставяне на закрила на територията на РБългария на международна регистрация №1026811 за стоките от клас 29 МКСУ - „fruits et legumes conservés, sèches et cuits; gelees, confitures, compotes”. В мотивите за отказа е прието, че декларираното ограничаване на стоките от клас 29 МКСУ за които се търси закрила, е следвало да бъде депозирано пред Международното бюро на Световната организация по интелектуална собственост (СОИС, W. I. Property Organization - WIPO) и да се впише в международния регистър на марка №1026811, за което няма данни да е било сторено от жалбоподателя.

Решението за частичен отказ е оспорено от S. R. S.A. По тази жалба е образувано производство по чл.42 - чл.45 ЗМГО. Със Заповед №592/ 09.09.2011г. е определен състав от отдела по спорове, който да разгледа и се произнесе по жалбата. На основание чл.45, ал.1, т.1 ЗМГО съставът изразява Становище да се потвърди

Решението за отказ за предоставяне на закрила на марка с международна регистрация №1026811 „S.” на територията на РБългария за стоките от клас 29 МКСУ – „консервирани, замразени, изсушени и сварени плодове и зеленчуци; желета, конфитюри, компот”.

Производството пред ПВ е приключило с издаване на оспорваното Решение №276/19.09.2011г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.50, ал.1 ЗМГО. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от лице с правен интерес.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорваното Решение, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Актът е издаден от компетентен орган, в предписаната форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, установени в чл.42-чл.45 ЗМГО, които да мотивират неговата отмяна.

Оспорваното Решение е постановено в съответствие с материално-правните норми и с целта на закона.

Съгласно легалното определение дадено в чл.9, ал.1 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. С разпоредбата на чл.12, ал.1, т.2 ЗМГО (редакцията ДВ, бр.73/ 2006г., приложима на основание §52, ал.2 ПЗР към ЗИД на ЗМГО, обн. ДВ, бр.19/2010г.) е въведена изрична забрана за регистрация на марка която е идентична или сходна с по-ранна марка и поради идентичността или сходството на стоките и/или услугите на сравняваните марки се създава вероятност от объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.

В процесния случай не е спорно между страните и съдът приема за установено обстоятелството, че услугите от клас 29 МКСУ за които се търси закрила с процесната марка са идентични или много сходни със стоките от същия клас за които е регистрирана по-ранната марка на Общността, тъй като са описани с еднакви термини и/ или синоними.

Спорен е въпросът дали заявената процесна марка „S.” - комбинирана, е сходна на по-ранната марка на Общността „S.” – словна, и дали това сходство създава предпоставки за объркване на потребителите, което включва възможност за свързване с по-ранната марка.

При съпоставка на словна с комбинирана марка, обект на сравнение е само словният елемент, присъстващ в двата знака, доколкото в словната марка липсват фигуративни елементи, които да подлежат на сравнение.

В настоящия случай думата „S.” от която се състои по-ранната марка е изцяло включена като доминиращ елемент в комбинираната марка. Останалата графична част на процесния знак - червена елипса, подчертана в долната си част с черен контур и ръкописният шрифт, не създават такава степен на отличителност, която да изключи възможността от свързване с по-ранната марка, напротив, по-скоро би могла да бъде

възприета като нейна разновидност. Именно словният елемент е този който се възприема и запомня най-лесно и влияе в най-голяма степен върху съзнанието на потребителите.

Правилен е изводът на административния орган, че идентичността и сходството на стоките от клас 29 МКСУ и много високата степен на сходство на знаците са предпоставка за объркване на потребителите, включваща възможност за свързване с по-ранната марка, което не може да бъде преодоляно от „цветната визия” на процесната марка, каквото е твърдението на жалбоподателя.

По изложените доводи съдът приема, че Решение №276 от 19.09.2011г. е законосъобразен административен акт, който не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл. 172 ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на S. R. S.A. ([фирма], Р.), срещу Решение №276 от 19.09.2011г. на председателя на Патентно ведомство на РБългария.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова